

בנקים

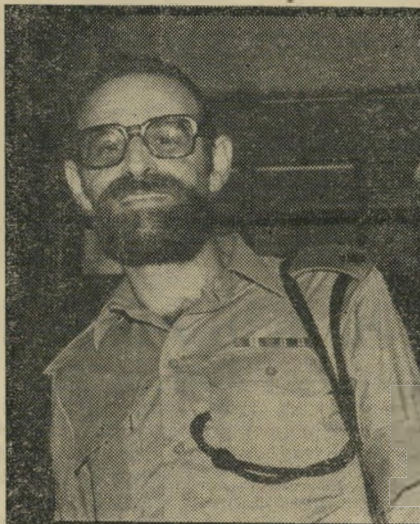
איך לא למוטט בנקים

**כשדברים עדי פיקוח
הבנקים נוכחותם של
קצין-מישטרה ושופט
היא טבעית כחלט**

רבי-פקד נורמן פיית נכנס לאלוסי-ההר צאות בקומה זקופה, בולט למרחקים במדרי השוטר שלו. 400 אנשי-הכספים שישבו באולם והאזינו להרצאתו של נשיא אוני-ברסיטת תל-אביב, הפרופסור חיים בן-שחר, היפנו את ראשיהם אל פיית, כמו במטה-קסם.

בכל מועד אחר היתה נוכחותו של קצין-מישטרה בכיר נכנס אנשי-כספים נראית משונה. אולם, הפעם, על רקע חקירות המישטרה בעניינים כלכליים, היא נראתה טבעית. נורמן פיית עצמו אמר, בהיכנסו לאולם: "קיבלתי הוראה לבוא לכאן עם מדים. שיידעו שיש לנו עניין בפינסים." גם השופט המחוזי התל-אביבי, שלמה לוונברג, ניראה מקשיב בעניין להרצאות, וגם נוכחותו-שלו נראתה טבעית.

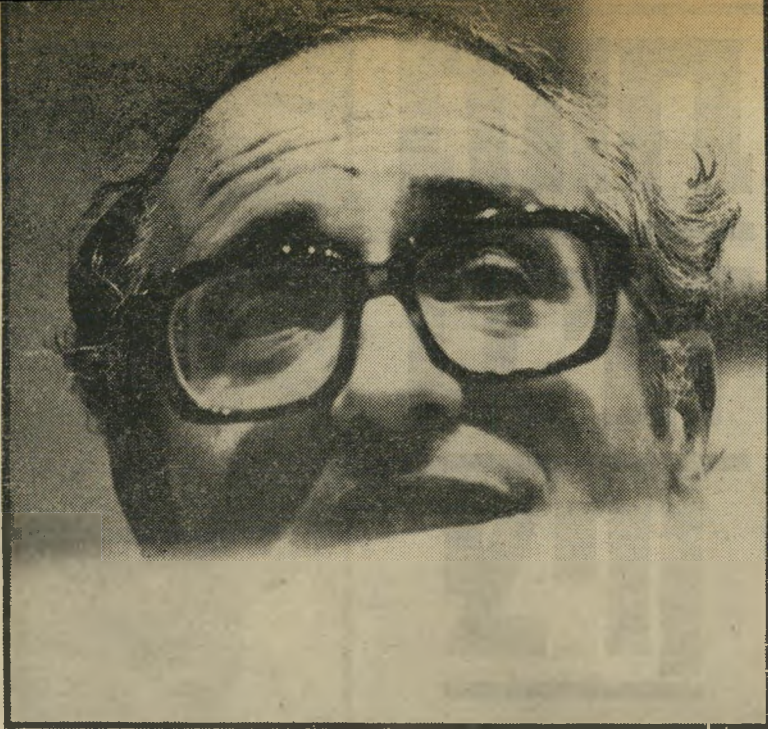
הנהלה מאוחרת. כמו השוטר והשו-פט, כך גם הנושאים שהביאו אל בניין-מסטיקו באוניברסיטת תל-אביב מאות אנשי-כספים מרחבי העולם, בלטו באקטואליה שלהם. בן-שחר הירצה ארוכות על מודל שפיתח, לחיזוי שינויים במחירי הנפט. הרצאתו היתה כה משכנעת, עד שאחד הנוכחים באולם טען כי ארצות הנפט דאגו לבחירתו של בן-שחר כנשיא האוניברסיטה, כדי למנוע את פיתוח המודל שלו.

קצין-מישטרה פיית
המישטרה מעוניינת

שופט לוונברג
בית-המשפט עוקב

פרופסור בן-נר
מודל מוצלח

כך בכתורות: "אנפא-טריבל (ילד נורא)
היית, אנפא-טריבל תשאר."

"משתפי פעולה" מפעם-לפעם מפר-סם העיתון מאמרים של כותבי-צרפתית מתוסכלים. אחד מאלה הוא חושב חולון, מוריס ברינסון, נושא התואר "נשיא כבוד של עול-יצרפת בישראל, והיכול לשמש

יושבראש הישיבה, מנכ"ל בנק לאומי ארנסט יפת, הינחה את הדיון בהומור ההולנדי האופייני שלו, כשהוא מסייע מדי-פעם ליושבים באולם לומר משהו למרצים. באולם ניראו כל המיזמי במשק הישראלי, ונדמה היה לרגע כי מתקיימת שם ישיבת הנהלה מאוחדת של כל הבנקים בישראל, בשורה הראשונה, ליד נגיד בנק ישראל משה זנבר והחשב הכללי באוצר חיים שטסל, ישב, זורח כולו, מנכ"ל בנק המזרחי המאוחד אהרון מאיר, אשר יום ומימן את הסמינר בן שלושת הימים. זנבר עצמו ניראה נבון במיקצת לשמע הרצאתו של פאול הורוביץ האמריקאי, על הלקחים ממפולות בנקאיות.

מיזן והיכרות. נושא זה ניראה במקום, בישראל, על רקע התמוטטות בנק ארץ-ישראל-בריטניה, דיברי המרצה, כי חון עצמי גדול יכול למנוע התמוטטות בנקים, נחקבלו בהסכמה, וכך גם ההמלצה העיקרית שלו: על הממשלה לבטח את המפקדים בבנקים. הוא סיפר כי בארצו קיים ביטוח-חובה של כל פיקדון, עד לסכום של 40 אלף דולר, וכך מוגנים המפקדים מפני כל כישלון של מנהלי הבנק.

הוא הציע כי כל הארצות ינהיגו ביטוח-פיקדונות. המלצתו חשובה ביותר בישראל, שבה מהסס בנק ישראל להנהיג ביטוח-פיקדונות כזה, למרות שמדי נפילת בנק, מועילת מחדש התביעה לביטוח-פיקדונות. הישיבות הופסקו מדי-פעם לשתית כוס מיץ, שלידה ניצלו הבאים את ההזדמנות להיכרות הדדיות, ולקשירת קשרים כסי-פיים. גם אם הישראלים לא ילמדו את הלקח מן ההרצאות, וימשיכו למוטט בנקים, הרי ראו לפחות כי גדולי הבנקאים בעולם באים לכאן, להשמיע תורה ולשמוע תי-אוריות מחכמות.

שטיפת מוח

מעטועות, רדו מן הגג!

**לחל את הבוגרים
בממשלה ובציבור, מציעים
עורכי העיתונים והשירותים
בצרפתית**

העיתונות הלועזית בישראל — כשפל רמתה כך גם אמינות המידע שלה. עיתונות זו היא כימעט כולה סופר-ניצית, וממחרת להוקיע כל בעל דיעה מתונה. השבוע הציע אחד העורכים של הגרועים שב-עיתונים הלועזיים בארץ, העיתון הצר-פתי להיזרנאל דה-ישראל, לחוקק חוקים נגד ישראלים, "המנהלים תעמולה נגד המדינה", כלומר נגד היונים. זהו מאמר שכל עיתון בארץ טוטאליטארית היה מת-ברך בו.

העיתון מריע לעזר וייצמן כאשר הוא משמיע הצהרות לאומניות, אך השבוע, כאשר הביע דיעה כי אפשר לוותר על המעברים בסיני, הכתיר את הידיעה על

גם כנשיא-כבוד של מחנה חובבי-הסיפוח בישראל. במאמר שפירסם בחודש שעבר, ירה בכל היונים בזה אחר זה, והקדיש מקום מיוחד לאורי אבנרי, "איש השוליים שאיש אינו מקבל את דיעותיו מלבד קומץ בוגדים."

הוא שאל מה לעשות במשיצים את המדינה כחז"ל, והשיב בשאלה השנייה: האם לא מגיע למשיצים שיחסלו אותם? התואר "משתפי-פעולה" — שהומצא בצרפת בימי הכיבוש, להגדרת משרתי הנאצים — מודבק לבעלי דיעות יוגיות בפיהם של כתבני עיתון זה. העיר פרופסור ארנסט סימון בירושלים, במכתב בהארץ: המשתמשים בתואר-יגידה זה לא יוכלו לומר כי ידיהם יהיו נקיות, במיקרה של התנקשויות פוליטיות.

להיזרנאל דה-ישראל הגיע לאחד משי-איו, בפרסמו בעמודו הראשון מאמר של בעל-העיתון, החותם בשם ז'אקוב בן-צבי ובו הותקפו, כרגיל, מתנגדי הסיפוח ומת-נגדי הנישול בפיתחת-רפית. הוא הציע במאמר, כי במצב החירום שבו נמצאת המדינה, יחוקק חוק שיגביל — אם אי-אפשר לשים לה קץ לגמרי — את הפעילות ההסברתית של אורחים ישראלים ה"מסי-עים לאוייב".

מבעד לשיטין מבצבצת אחת הסיבות להשתוללותם של עורכי העיתון הצרפתי בישראל: אין הם יכולים להשלים עם העובדה שלה מונד, העיתון הצרפתי רבי-היוקרה והמהימן, אינו הולך בדרכם. הם היו רוצים לראות מעל דפי עיתון זה מאמרי הלל ושבח לממשלת ישראל, וכאשר מופיע מאמר של אמנון קפליוק על המתרחש בפיתחת-רפית, הם יוצאים מכליהם, משום שקוראיהם עלולים לשאול מדוע אינם מפרסמים עובדות אלה בעיתונם.

קיד היספרי בריי. גם המחלקה הצרפתית של שידורי ישראל מצטיינת בשידורים מגמתיים, בעלי אופי ימני-סיפוחיסטי.

מנכ"ל בן-נר
הומור הולנדי

הנדרים: זנבר, שטסל ומאיר (מאחור משמאל: מריחיים)
הנגיד נבון